

عنوان مقاله:

تاملی در حکم فقهی مشارکت انتخاباتی در نظام سیاسی اسلام

محل انتشار:

پژوهش نامه میان رشته ای فقهی، دوره 8، شماره 15 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسین بیرشک - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران

احسان آهنگری - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

اسحاق سلطانی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از آنجاکه در حکومت اسلامی دستگاه فقهی مهم ترین متولی تعیین ضرورت و یا عدم ضرورت رفتارهای حکومتی می باشد، در این نوشتار قصد داریم تا به بررسی یکی مهم ترین کنش های سیاسی ممکن، یعنی مشارکت انتخاباتی، از منظر فقهی، بپردازیم. در این راستا نخست از قالب حق و تکلیف، به این کنش نظر کرده و نشان داده ایم که مردم حقی بر حکومت دارند تا برای آنان بستر مشارکت سیاسی فراهم آید. در گام بعد پس از مهیا شدن زمینه استیفا این حق، بر مردم واجب می شود تا در این بستر که از مهم ترین اشکال آن در عصر حاضر حضور در انتخابات است، دست به مشارکت زنند. برای اثبات این مدعا با روشی فقهی به متون دینی و منابع فقهی رجوع نموده و از این رهگذر به سه دلیل عمده متمسک شده ایم که عبارت اند از: 1. وجوب حفظ نظام و حفظ اقتدار آن، 2. مقام خلافت و مسئولیت امت، 3. اختیارات حاکم در منطقالفراغ.

کلمات کلیدی:

مشارکت انتخاباتی، فقه سیاسی، حفظ نظام، اختیارات حاکم، منطقالفراغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044552>

